

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὅφειλόν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλῳσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ γνωστὴ ἐπιστολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου περὶ τῆς ἐπιρρώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματός διεβιβάσθη, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶ Συνόδου διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὴν Ριζαίειον Σχολὴν καὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὅπως οἱ καθηγηταὶ αὐτῶν ἀποφανθῶσι περὶ τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα θεωροῦσι καταλληλὰ πρὸς ἐπίρρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματός καὶ καταπολέμησιν τῶν ὑλιστικῶν δοξασίων, ὧν ἐνεκα ἐπῆλθεν ἡ χαλάρωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος παρὰ τῷ λαῷ. Ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν τῆς Ριζαίειου Σχολῆς συνηλθεν ἅπασι εἰς συνεδρίασιν καὶ συνεζήτησε τὸ ζήτημα τοῦτο. Οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ταύτης συνεφώνησαν ὅτι τὸ Σχολεῖον καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶνε τὰ δύο κυριώτερα μέσα δι' ὧν θέλει ἐπιτευχθῇ ἡ ἐπίρρωσις τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος. Καὶ ἐν πρώτοις δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ, κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, ἡ μόρφωσις τοῦ κλήρου. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο εἶνε πρὸ παντός ἀνάγκη νὰ μισθοδοτηθῶσιν οἱ ἱερεῖς. Ἄνευ μισθοδοσίας ὁ κλῆρος δὲν θὰ δυνήθῃ ποτε νὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν προσήκουσαν περιωπὴν καὶ ἐπομένως δὲν θὰ ἔχῃ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν, ἣν πάντες ἀπικδεχόμεθα παρ' αὐτοῦ. Διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ κλήρου ἀπαιτεῖται πρὸς τούτους ἡ ἐπαύξησης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαρχουσῶν ἱερατικῶν Σχολῶν. Ἡ ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος διδασκαλία εἶνε ἐπίσης σπουδαιότατον μέσον πρὸς διάδοσιν ὑγιῶν θρησκευτικῶν ἀρχῶν περὰ τῷ λαῷ καὶ καταπολέμησιν τῶν ὑλικῶν δοξασίων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχολεῖον ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν φρονεῖ, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπαυξηθῶσιν τὰ ἱερὰ μαθήματα καὶ αἱ ὥραι τῆς διδασκαλίας αὐτῶν εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς τε κατωτέρας καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως. Πρέπει δὲ νὰ διδάσκωνται ταῦτα μεθοδικῶς ὑπὸ ἐιδικῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, πάντων προλυτῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἢ εἰς τὰς ἐκκλησίας ὑποχρεωτικὴν φροντίσιν τῶν μαθητῶν, ὁδηγουμένων κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ τὰς λοιπὰς ἑορτάς ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων αὐτῶν, θεωρεῖται ἀπαραίτητος, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐρμηνεία τοῦ Εὐαγγελίου ἐν τοῖς Σχολείοις κατὰ Σάββατον. Ἡ ἐκδοσις βιβλίων πρὸς καταπολέμησιν τῶν ὑλιστικῶν δοξασίων δὲν ἐκρίθη ἄσκοπος πρὸς ἐπίρρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος. Ἐρρίθη δὲ ἡ γνώμη τῆς ἐπαυξήσεως τῶν ἐδρῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὅπως αὕτη εὐχερέστερον καὶ τελειότερον ἐκτελέσῃ τὸν μέγαν αὐτῆς προορισμόν. Καθ' ἡμᾶς ὅμως αἱ ἀποφάσεις αὗται τῶν καθηγητῶν τῆς Ριζαίειου ὡς καὶ ἐκεῖναι ὅς θὰ λάβῃ ἡ ἀρμοδίᾳ Σχολὴ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου θὰ μείνωσι πάντοτε ἄνευ ἀποτελέσματος ἐφ' ὅσον δὲν εὐρεθῇ ἑλληνὴν πολιτικὸς ὅστις νὰ λάβῃ ριζικὰ μέτρα ἐπὶ τοῦ ζητή-

ματος τούτου. Πεπληνημένη εἶνε ἡ γνώμη ὅτι παρὰ τῷ λαῷ κατέπεσε τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα· τοῦναντίον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τηρεῖ ἀμείωτον τὸ γόητρον τῆς θρησκείας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὡς ἀπεδείχθη καὶ κατὰ τὰ ἀτυχῆ συμβάντα τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ λαὸς ὑπῆρξε πάντοτε ἡ γέφυρα τῶν θυτιῶν. Ἐκεῖνοι ὅμως οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ φρονήματος τοῦ θρησκευτικοῦ καταπτώσιν ὀφείλομεν μετὰ παρησίας νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰσὶν οἱ κατὰ καιροῦ διοικήσαντες τὰς τύχας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐκκλησίας· αὐτοὶ διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν καὶ τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἐδημιούργησαν γενεῶν ἀδιάφορον καὶ ἀμελεῖ πρὸς τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα. Ἐχομεν δὲ ὡς παράδειγμα τῶν συμπερασμάτων ἡμῶν τούτων τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ρωσσίαν. Ἐκεῖ ἡ κυβερνήσις κρατεῖ ὑψωμένην τὴν ῥάβδον τῆς τιμωρίας κατὰ παντός παραβάτου τῶν θρησκευτικῶν καθήκοντων. Ἐὰν ἡ ῥάβδος αὕτη ὑψωθῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι τότε καὶ ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ ἔσται ταχεῖα καὶ ἀποτελεσματικὴ. Εἶνε δὲ τοῦτο ἀπαραίτητον διότι ἡ Ἑλλὰς ἀνεγεννήθη διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος, ὁ δὲ ἑλληνισμὸς δι' αὐτοῦ καὶ μόνου συγκρατεῖται.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ὁ διοικητὴς Πρεβέζης καὶ τὰ κατορθώματά του.— Αἱ ἐνέργειαι πρὸς ἐξόντωσιν τῶν ἀπεραίων ὑπαλλήλων.— Αἱ ἄλλαι αὐτοῦ προσπάθειαι.

Ἐξακολουθεῖ νὰ μαίνεται ὁ ἀπαίσιος τῆς Πρεβέζης τύρηνος, ὁ νέος αἰμοδόρος Ἀλῆ πασᾶς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου λέγεται ὅτι ἔχει τὴν καταγωγὴν τοῦ ἡδηλητηριώδους αὐτῆς ἐχιδνα, τὰ δὲ ἐπακόλουθα τῆς μανίας αὐτοῦ ὑφίστανται μετὰ δυσκολίας οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι καταβεβλημένοι καὶ ἀνίσχυροι ἐντελῶς, ὡς ἐκ τῶν διαφόρων κακουχιῶν καὶ πιέσεων, ἅτινα ἀλλεπάλληλα ὑπέστησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη· ἐξακολουθοῦν οἱ φυλακισμοί, ἐξακολουθοῦν αἱ ἀρχαὶ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, ἐξακολουθοῦν αἱ πιέσεις καὶ ποικιλότροποι καταθλίψεις. Ἐκκατῶν ὁποῖων δεινοὶ θρήνοι καὶ οἰμωγαὶ ἀντηχοῦσι καὶ πληροῦσι τὴν ἀτμοσφαιραν· ἡ δὲ ἐκ τούτων εὐχαρίστησις τοῦ Περτέφ πασᾶ εἶνε πασιφανής· συχνά φαίνεται γελοῦ καὶ ἱλαρὸν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, συχνά ἐκδηλοῖ τὴν εὐχαρίστησιν αὐτοῦ διηγούμενος μετὰ κόμπου τὰ κατὰ τῶν ἀπίστων ἄθλα αὐτοῦ ἐπιζητῶν ὡς ἀμοιβὴν τὸν θυμωσμένον καὶ τὴν τρυφερὰν ἀγάπην τῶν πιστῶν τοῦ κορανίου· ἡ ἐναλλασσομένη μετὰ τὴν σκυθρωπότητα ἐνίοτε φαιδρότης αὐτοῦ ἀναγγέλλει ἀναμφιδόλως νέους βασιβουζουκισμοὺς τοῦ λυσσαλέου τούτου τυράννου.

Ἐναπομείνας κύριος τῶν πάντων παρεδόθη ἀκράτητος εἰς τὰ θηριώδη αὐτοῦ ἐνστικτα, πρὸ οὐδενὸς ὑποχωρεῖ, τίποτε δὲν δύναται νὰ ἀναχαιτήτῃ τὸν φανατισμόν καὶ τὴν παραφροσύναν αὐτοῦ· ὡς λυσσῶν ταῦρος ἀνατρέχει τὰς δόους τῆς Πρεβέζης ζητῶν ἐκάστοτε νέα θύματα· οἱ δυστυχεῖς χριστιανοὶ εἰς τὴν θῆαν αὐτοῦ τρέπονται εἰς φυγὴν εὐλόγως φοβούμενοι μὴ εὐρεθῶσιν ὑπὸ τοὺς δονυχας αὐτοῦ. Βλέπων κανεὶς αὐτὸν τρέχοντα μόνον οὐχὶ σπανίως νομίζει ὅτι βλέπει αὐτὸν τὸν διάβολον καταθρόνιστον ἐν τῷ κόσμῳ· ἡ ἄλλην τινὰ φθοροποιὸν δύναμιν ἐνσαρκωθεῖσαν, καὶ αὕτη ἡ θεία του κατατρομίζει τοὺς δυνά-

μένους καὶ ἔχοντας τὴν θέλησιν νὰ τὸν ἀναχαιτίσωσιν· ἐφρόντισεν ἐκ τῶν προτέρων καὶ διεσκόρπισεν ὅλους εἰς τοὺς πέντε ἀνέμους· ἄλλους κατηγόρησεν ὡς νεοτούρκους, ἄλλους ὡς καταχραστάς καὶ ἄλλους ὡς ἀνικάνους καὶ εὖτω ἐντός ὀλίγου κατάρθωσιν νὰ ἀπαλλαγῇ ὧν αὐτῶν.

Ὁ πρῶτος μετὰ τὸν ὅπ. ἴον ἦλθεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς διάστασιν ἦτο ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δικαστηρίων τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων, ὁ εὐτυνεῖδης εὐτυχὸς ὑπάλληλος ἐκπληρῶν πιστῶς τὸ καθήκον αὐτοῦ, ἐνόει νὰ μὴ ἀσκήται οὐδεμίᾳ ἐπιρροῇ ἐπὶ τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ νὰ ἀφεθῶσιν εὐτοὶ ἐλεύθεροι νὰ ἐκτελῶσιν εὐόρκως τὸ καθήκον αὐτῶν· τοῦτο ὅμως οὐδ' ὅλως συνέφερε τὸν Περτέφ, ὁ ὁποῖος ταχέως ἐνόησεν ὅτι ἐφ' ὅσον τῶν δικαστηρίων προΐστατο ὁ εὐτυνεῖδης ἐκεῖνος ὑπάλληλος δὲν θὰ δύνηται αὐτὸς νὰ πλησιάζῃ τὴν κακοφισμένην μούρην του ἐκεῖ· ἀμέσως λοιπὸν ἤρχισε νὰ καταβάλλῃ ἀπειρους προσπαθείας, ὅπως ἐκτοπίσῃ αὐτὸν ἐκεῖθεν· πράγματι δὲ μετὰ πολλὰς σκευωρίας, μετὰ ποικίλας σκυοφαντίας κατάρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν μετάθεσιν του, ἀλλ' οὐδὲ εὖτω ἐπέτυχεν τελείως τὸν σκοπὸν του, διότι ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμποροδικείου δὲν ἐνόει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἀφήσῃ αὐτὸν νὰ μπερδεύηται εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ δικαστηρίου τούτου, δι' ὃ δὲν ἤργησεν ὁ Περτέφ πασᾶς νὰ κηρύξῃ καὶ κατὰ τούτου πόλεμον ἐξοντώσεως· μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας ἀπῆρχετο καὶ εὐτυχὸς τῆς Πρεβέζης, ὁ δὲ κόσμος ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἡσυχάσῃ πλέον μετὰ τὰ δύο ταῦτα κατορθώματά του· ἀλλ' ἡ ἡσυχία ἀντίκειται εἰς τὸν χαρακτήρα τοῦ χαϊδεμένου μας πασᾶ· ἐπειδὴ ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ λαμβάνῃ καὶ ἀνοίγῃ τὴν ἀλληλογραφίαν ἐξ Ἑλλάδος ἐξέμνη καὶ κατὰ τοῦτο καὶ κατάρθωσεν, ὥστε νὰ ζητηθῇ ἐκ Κων)πόλεως, ὅπως σταλῇ ἐκεῖ ὑπὸ συνοδείαν καὶ διὰ ξηρᾶς μέσῳ Μακεδονίας. Οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ὅτι εἶχε κατηγόρησι αὐτὸν ὡς νεοτούρκον· ὁ δυστυχὴς διευθυντὴς ἐκπλαγείς καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τρόμου ἔμεινεν ἀναυδὸς κατ' ἀρχάς, κατόπιν ὅμως συνελθὼν κατάρθωσε νὰ δραπετεύσῃ διαφυγῶν, εὖτω προφθῇ κίνδυνον· οὕτω δὲ μείνας ἐλεύθερος, ἀφ' οὗ πάντες ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὸ σθένος νὰ ἀνίστανται εἰς τοὺς βιαίους αὐτοῦ σκοποὺς ἐξηφανίσθησαν, ἀνέλαβεν ὁ τοῖος εἰς χεῖρας αὐτοῦ ὅλας τὰς ἀρχάς καὶ ἐξουσίας· αὐτὸς εἶνε δικαστὴς, αὐτὸς εἶνε εἰσαγγελεὺς, αὐτὸς ἀστυνομία, αὐτὸς δημαρχεῖον, φυλακίζει καὶ ἀποφυλακίζει κατὰ βούλησιν· ὅλα αἱ διατάγαι ἐξέρχονται ἀπὸ τοῦ γραφείου αὐτοῦ· ὅστις θὰ τολμήσῃ νὰ φέρῃ τὴν παραμικρὰν ἀντίρρησην, δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ μετανόησιν πικρότατα.

Ἐκδίδει κατ' ἐκάστην σάββαν διαταγῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἄλλωσαν ἀνοσιγῶν· εὖτω ἐπὶ παραδείγματι τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διέταξεν, ἵνα μὴ ἀφήσωσιν οὐδένα ἐπιβάτην νὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς τὸ ἀτμόπλοιο «Εὐδοία» ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ὅτι ἡ «Εὐδοία» κατὰ τὸν κατάπλου δὲν προσεγγίζει εἰς Πρεβέζην, ἀλλὰ εἰς τὸ Ἄκτιον· τοῦτο ὅμως κόμουνσιν ὅλα ἐν γένει τὰ ἀτμόπλοια, κατὰ τὸν κατάπλου προσεγγίζουσι μόνον εἰς τὸ Ἄκτιον, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν δὲ ἐκ αὐτοῦ Ἀμβραχικοῦ κόλπου κατὰ τὴν ἀνοδὸν προσεγγίζουσιν εἰς Πρεβέζην καὶ τοῦτο, ἵνα ἀποφύγωσι τὰ βάρβαλα λιμενικὰ τέλη μετὰ τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύν-

νούνται κατά τὰς προσεγγίσεις αὐτῶν εἰς τουρκικούς λιμένες· ἄλλως τε καὶ ἀντιπλοῖον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ ἐκ τῆς λογικῆς καὶ ἐκ τῶν ἱσχυρῶν νόμων ναὶ προσγγίξῃ οὗτο θέλει καὶ ὅπου θέλῃ, ἀλλὰ πού ἀκούει ἀπὸ λογικῆν καὶ νόμους ὁ Περτῆ; ἄλλως τε πού θὰ τὰ ἐμάνθην ταῦτα;

Ἡ ἐπαρχία Κονσταντινῶν — Ὁ χεῖμων καὶ ἡ ἐν γένει κατάσταση — Ὁ μουνδὶρς τῶν καπνῶν. — Ὁ μουνδισμὸς καὶ τὸ ἀρρογόλημα — Ἡ ἐκπαίδευσις.

Ἐν σέις ζῆτε ὑπὸ ἀνεφελον οὐρανόν. καὶ χαίρετε τὴν ἐλευθερίαν, τὸν ἀντίον ἡμεῖς ζῶμεν ὑπὸ καταγίγας, βροχὰς καὶ χιόνια, καὶ ὑπὸ τὴν μάστιγα τῆς δουλείας, καὶ οὐαὶ αἱ τις ναὶ εἴρη. ὅτι ὁ Θεὸς καὶ τοῦρκαι συνἐμάχησαν νὰ κατακαυμάσουν τὸν δυστυχῆ Ἡπειρώτην. Ἀπὸ ἀρχῆς Σηβρίου δὲν εἶδον καλὴν ἡμέραν, ὁ γεωργὸς ἀργεῖ καὶ οὕτω ἡ πείνα προμηνύεται ἀφροντος.

Ἡ κυβερνήτης ἐπιβάλλει φόρους ἐπὶ φόρων, ἐξ ἄλλου αἱ ληστεῖαι μιστίζονται τοὺς χωρικοὺς καὶ ἔχασαν πᾶσαν ἀλπίδα ζωῆς. Ἐν Κρυσουλίτῃ φέρσαν δύο οἰκογενεῖν ὁλόκληρα τὰ πολμνία, ἐν Ζελιστῇ πρὸ ἡμερῶν ἐλήττευσαν τὸ παντοπωλεῖον ἐνὸς Γεωρ. Τσαντῆ, ἐπῆσαν πᾶν ὅ, τι εἶχε. Πρὸ τριῶν ἔτων ἡ ἐταιρία τοῦ μονοπωλίου καπνῶν διώρισεν ἐν Ζήτησι μισθὸν τὸν Δημ. Φάντη. Ἀν καὶ χριστιανὸς εἶνε τελεινταῖς ὑποστάτης ἀνθρώπος, διότι διώρισε κολτζίδες Ἀλβανούς, οἱ ὅποιοι κίμουν τὰ ἀλγίστα, στέλλει αὐτοὺς εἰς τὰ χωρία, ἐρευνοῦν εἰς τὰς οἰκίας δὴθεν αἱ καπνὰ καὶ παρατηροῦν ὅ, τι ὑπάρχει ἐντός καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ληστεύουν ἢ ἐὰν εὕρουν ὅπλον κυνηγίου ἢ ὀλίγην πυρίτιδα τὰ πέρουν καὶ ἀναγκάζονται ὁ πτωχὸς καὶ τοῦ δότῃ χρήματα νὰ μὴ ἐνοχοποιηθῇ· φοβερὰ μάλιστα ὁ ἄθλιος! Ἐξ ἄλλου ὁ μουλίζιμης Ἀδουραχμάνγας, αὐτὸς πλέον εἶνε τὸ θηρίον· μάλιστα ἐπαλήθευε κατ' Αὐγευτον ἐν Ζήτησι, ἐξήλθε κατὰ σειράν εἰς τὰ χωρία καὶ ἀργυρολόγησε κατὰ τὸ ἀχάλ-χαλτζεῖ πού 1 λίρα, πού 2 καὶ πού τρεῖς, κ' ἀφορμὴν ὅτι οὐκ ἐπὶ δούλτεσε τοὺς κλέφτας· δηλαδὴ οἱ κάτοικοι· οἱ δὲ μουλίζιμης πεφοβισμένοι δίδουν διὰ νὰ λείψουν ἀπὸ ἐνοχοποιήσεως καὶ μὴ πάθουν ὡς ὁ μουλίζιμης Βελτσίτης, διότι αὐτὸς καὶ ἐπληρώθη καὶ ἐφωλιάσθη· πού νὰ εὕρῃ τὸ δικαίον ὁ ὁ πτωχὸς ἐδῶ!! Φαντασθῆτε πού ζῶμεν ὡς ἀποκλήροι τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ἡ Ἡπειρος παῖν, ἡ Ἡπειρος λοιμύεται, ἡ Ἡπειρος στενάζει, ἡ Εὐρώπη ἀδωφρεῖ· σέις δὲ οἱ ἐν ἐλευθερίᾳ ζῶντες, κωφεύετε, γράφοντες εἰς τὰς ἐφημερίδας σας περὶ θεάτρων, καὶ Ρεζινιδῶν ἐν ἡμέρῃς ροκανίζεσθαι.

Νῦν δὲ, ὅποτε ὁ Ἐ.δ. Βαλῆς, Ὁ μὲν πασὰς ἔλαβε δραστηριότητα μέτρα κατὰ τῶν κακούργων ἀγῶν καὶ πολλὰ μέγδων ἐν Ἰωνίνους εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ κατεν αὐτῇ τὸ κακὸν καὶ τὴν ἡθελωδία τῶν ζαπτιδῶν καὶ κολτζίδων, διότι ἀπὸ ἐξέρχονται εἰς τὰ χωρία, φέρονται ὡς παρὰς.

Ἡ παιδεία ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας εἶε ὡς εἰς τὸν μεσαιῶνα εἰς οὐκράτους σημείον, εὐτυχῶς ἔτυχε νὰ συνομολώσῃ μετὰ τὸν Σ. Μητροπολίτην Βελιάς καὶ Κονίτσης κ. Κωνσταντίνου, ὅστις μετ' εἶπεν· «Ἐπεριόδευσα τὰ χωρία σας καὶ πανταχῶς εὗρον εἰς οὐκράτους καταστάσιν τὰ σχολεῖα, ἀπορὸ πῶς δὲν εὐρέθη κανεὶς ὁμογενὴς ἐκ τῶν πλουσιῶν σας νὰ σκεφθῇ καὶ περὶ τῆς πατρίδος τοῦ· μόλις ἐξεκινῶμεν τὰ χωρία μετὰ τοὺς ὀκτώ ληρῶν, δέκα, τὸ πολὺ δεκαπέντε· μόνον ἐν Κρυσουλίτῃ εὗρον ἐφ' ὅτου δύο διδασκαλοὺς μὴ τριάντων πέντε χρονογὰ καὶ ἐροῦν ὅπως δῆπτε αὐτὸν, εὐρέθη εἰς Σ. Ἀλξίου διδύκας μικρὸν κεφάλαιον· καὶ ἐξ ἄλλου εἰσοδημίων καὶ μετὰ μικρὰν εἰσφορὰν τῶν κατῶκων, καθάρθωσαν νὰ πωλοῦσαν τὸν γλίσσρον μισθὸν τῶν διδασκάλων. Μετὰ λύπης μου βλέπω τὴν παιδείαν πολὺ ὀπίστω, καὶ θὰ φρονίσω ὡς καταρθώσῃ εἰς τὴν χωρία νὰ διορθωθῇ ὡς σχολεῖα. Εἶδον ὅτι ἔχει ζῆλον νὰ προκίση τὴν ἐπαρχίαν μας μετὰ τὴν σχολὴν ἐν τῇ μονῇ Παλαιοῦρη· πολὺ δισταζῶ ὅτι θὰ τὸ κατορθώσῃ, διότι θὰ εὕρῃ ἐμπόδιον ἐν ἀφῆνας, οἱ ὅποιοι ἔχουν συμφέροντα ἐκ τῆς

μονῆς. Διότι εἰς τὴν πανήγυριν τῆς 8ης Σηβρίου ἐπεσκέφθη τὴν μονὴν ἐξήτης λογοδοσίαν τοῦ ἡγουμένου, ὅστις δὲν ἤθελον νὰ τοῦ δώτῃ· τότε θυμώσας τὸν ἐξεδίωξε κλωστοδὸν ἐκ τῆς μονῆς· ἀνώτατοι ἀρχοντες τῶν Ἰωνίνων ἀνέλαβον τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ἡγουμένου· ἀλλ' ὁ Σεβ. κ. Κωνσταντίνος ἔμεινε ἀκλόνητος, μείνας ἐπὶ 10 ἡμέρας εἰς τὴν μονήν, κατέγραψε τὴν περιουσίαν τῆς καὶ ἀφῆκεν ἀντιπρόσωπον ἄλλον καλὸν ἄνθρωπον καὶ ἔχον ἐλπίδας εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ κ. Κωνσταντίνου νὰ διευθετήσῃ καὶ τὰς ἐπαρχίας μας ἐκπαιδευτικά.

Ἡ συγκλητικὴ μας ἀθλιότης, ἂν καὶ πληρὸν μεν κατ' ἔτος 12 γρόσια, διὰ τὴν ὁδοποιίαν κατ' ἄσπον, οὐδέποτε εὐρέθη κυβερνήτης νὰ φρονίσῃ διὰ τὴν ἐμπορικὴν ὁδὸν τοῦλάχιστον, τὴν ἐξ Ἰωνίνων-Φιλιάδας-Σαγιάδας ἀγούσαν, ζῆτις κατέστη ἀδιάβατος· τὴν δὲ ἐν καίρῳ χεῖμωνος, ἀναγκάζονται εἰς ἐπιβάτας, ὅτε ὁ Κалаμάς πετῶδες εἶνε ἀδιάβατος, νὰ ἀνέρχονται ἀνοφερῇ δύσβατον, ὡς αἰγαροί, ἐπὶ δύο ὥρας μέχρι τοῦ χωρίου Ράικου καὶ νὰ κατέρχονται κυκλωτὸς εἰς τὸ Δερβένι, ἀνωθεν τοῦ χωρίου Σουλδούλου. Μαρτυρία ὑποφέρουσιν οἱ τοῦρκαι ἀγῶνισται ἐως οὐ φθάνουσιν εἰς τὸν πρὸς δὲ ὄρον. Ἐπικαλούμεθα τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν νὰ φρονίσῃ περὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, εἰς ἣν δὲν συνέβαλλον ὀλίγα δυστυχήματα. Ἐπικαλούμεθα εἰς τὸν ἐνδοξὸ Ὁσμὰν πασά, ὅτι ὡς ἑλαιοδρακόντα μέτρα διὰ τοὺς μεγάλους κακούργους, θὰ φρονίσῃ καὶ ὑπὲρ ἄλλων ὑπὲρ τοῦ τόπου καλῶν μέτρων, καὶ θὰ εὐγνωμονῶμεν αὐτῷ ἑσσεῖ.

Τρεῖς Ἑλληνες ἔμποροι ζήταντες ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ ἀνέχοντο εἰς τὸ χωρίον τῶν Χρούσιων διαβάντες τὴν μεθόριον γραμμὴν. Μόλις ὅμως εἰσῆλθον εἰς τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος εἰς νιζμῆδες, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν φρουρὰν τοῦ σταθμοῦ «Φούρκας» τοὺς συνέλαβον καὶ ἀπὸ τοὺς ἀφῆσαν 800 λίρας, 3 χρυσὰ ὀβολόγια καὶ 2 πολύτιμα δακτυλίδια ἐφόνευσαν τοὺς δύο, τὸν δὲ τρίτον τὸν ἀφῆσαν βαρέως τραυματισμένον. Οὗτος κατὶ ὁρῶσε νὰ μεταβῇ εἰς Χρούσιον οἱ δὲ χωρικοὶ μοθόντες παρ' αὐτοῦ τὰ διατρέχοντα ὤπλησθησαν καὶ μεταβάντες συνέλαβον πάντας τοὺς νιζμῆδες τοῦ σταθμοῦ «Φούρκας» τοὺς ὅλους μετέφερον καὶ παρέδωκαν εἰς τὰς ἀρχὰς Καστορίας. Ἐκ τῶν ἐνεργηθειῶν ἀνακρίσεων ἀπεκαλύφθη ὅτι οἱ τοῦρκαι στρατεύονται τῆς «Φούρκας» καὶ τοῦ «Καρά-Τεπέ» συνθησίστα μετμομφιζόμενοι διέπραττον ληστείας. Ὁ μουλίζιμης μάλιστα τοῦ «Καρά-Τεπέ» Ὁσμὰν ἐφέντης μόλις ἐπληροφόρηθ' ἐν τῇ ἀνακρίσει ἀποκαλυφθέντα παρέλαβε τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας καὶ ἐξήφανισθ' ἐπὶ οὐραῖς ἀναγκάσαν εἰς τὸν ληστρικὸν βίον.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Μαχμούτ πασᾶ ἐκ Κερκυρας ἐπληροφόρησεν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐν Κων/πόλει πρεσβευτὴν κ. Μαυροκορδάτον, ὅπως γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὴν Πύλιν. Ἡ ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις ὡς γνωστὸν, ἀνέμεινε τὴν ἀναχώρησιν ταύτην, ὡς εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς αὐτὴν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Κατόπιν τοῦ γεγονότος τοῦτο θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις περὶ συνομολογήσεως τῶν Ἑμπορικῶν Συμβάσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας θέλουν ἐπαναληφθῇ εὐθὺς ἀμέσως μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο χωρῶν.

Ἀνηγγέλλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Βουκουρεστίου ἡ εὐχάριστη εἰδήσις ἐνός ἐκ τῶν σπουδαιωτέρων ἑκκρεμῶν ἐθνικῶν ζητημάτων μας. Ἐν τῇ Ἐπιστολῇ ρουμανικῇ Ἐφημερίδι ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὡς νομικὸν πρόσωπον ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων κληροδοτημάτων. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ὁ ἀειμνήστος Εὐαγγέλης Ζίππας τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ὁλόκληρον εἶχε καταλπεῖ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων κληροδοτημάτων, τὴν δὲ ἐπικαρπίαν αὐτῆς, κατὰ τὴν διαθήκην, εἶχεν ὁ Κωνσταντίνος Ζάππας μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνστ. Ζάππα

ἡγήθη μακρὸς δικαστικὸς ἄγων ἐν Ρουμανίᾳ μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἑγγυτέρων συγγενῶν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, τὸ δὲ ρουμανικὸν δικαστήριον ἐξέδωσαν ὁριστικῶς καὶ τελεσίδικον ἀπόφασιν ἐν ἔτει 1898, δι' ἣν παρέπεμπε τοὺς κληρονόμους τοῦ Εὐαγγ. Ζάππα εἰς τὴν διακατοχὴν τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Ἡ ἀπώλεια τῆς δικῆς ἐκείνης οὐρεῖται εἰς τὸ γένος, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων δὲν ἔχει ἀνεγνωρισμένην ὡς νομικὸν πρόσωπον. Ὁ κ. Ζάππας κατὰ τὴν παρελθούσαν πρωτοβουρίαν του, πρὸ τῆς τελεσίδικου ταύτης ἀποφάσεως εὐρίσκει, πρεσβῆ εἰς τὰ κατὰλληλα διατάγματα παρὰ τῆς ρουμανικῆς Κυβερνήτης πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς νομικὸν πρόσωπον, τὰς ἐνεργείας δ' ἐκεῖνας, συνεχομένους ὑπὸ τῆς προκαταρκτικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ ἀνέλαβεν ἐσχάτως, προκίβηται ἀνηγγέλλον τὸ εὐχάριστον γεγονός, ὅτι ἐξέδωκε τὸ σχετικὸν Β. Διάταγμα. Ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων δὲ ἐνεργήσῃ νέαν δικήν πρὸς διεκδίκησιν τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγ. Ζάππα.

Ἡ ἡμεῖς πίσσημος «Φρένδεμπλα», ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει τοῦ λήξαντος ἔτους ἐπισκοποῦσα τὴν ἐν ταῖς Βαλκανίσις καταστάσιν, γρ' φεῖ, δι' ἐλπίδας· ἔργον εἶνε, ὅπως Ρουμανία καὶ Ἑλλάς ἐκκολοθῶσιν νὰ εἶνε πολιτικῶς συννωμένα, διότι τοῦτο ὁποτελεῖ ἐγγύησιν τῆς εἰρήνης καὶ τάξεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ὁ μέγας κοινωνολόγος Μὲξ Νερδούι ἐν τῇ γενικῇ ἐπιθεωρήσει τοῦ ἔτους 1901, ἡν ἐμοσιεύει ὁ «Νέος Ἑλευθερος Τύπος» τῆς Βιέννης κρίνον τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, λέγει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀγωνίζονται ἐρρωμένως κατὰ τοῦ σλαβισμού.

Μεταξὺ τῶν ναυτικῶν κύλων ἀπὸ ἡμερῶν διαδίδεται ὅτι ἐν ἐκ τῶν ἡμετέρων ναυτικῶν πρὸκειται νὰ διαταχθῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνείσεως ὅπως κατενομήθῃ εἰς Μασσαλίαν καὶ παραλαμβάνουσα ἐκείθεν τὸν φιλέλλη Βασιλέα τῆς Ἀδυσσηνίας Μενελλὶ μεταβῇ αὐτὸν ἐνταῦθα συμφώνως πρὸς τὴν πρὸ πολλῶν ἐκδηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν κατὰ τὰς αὐτὰς διαστάσεις ὁ Μενελλὶς θὰ μεταβῇ εἰς Εὐρώπην. Τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Μενελλὶς σκοπεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα ἀνὰ τὴν Εὐρώπην καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα, εἶνε ἀνομφισβήτητον, ὁ δὲ πρὸ τίνος ἐλπίδας ἐνταῦθα γρομμάται τὸ Μενελλὶ Σαρβῆς ἔχομε μακρὸν λόγον περὶ τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ εἰς ἐπιστήμης τινὰς κύλους. Ἡ ἑπὶ ὁμοῦ περὶ ἀποστολῆς ἡμετέρου ναυπηγικοῦ παραλαβὴν τοῦ Μενελλὶ δὲν βεβαιούται ἐκείνη.

ΚΩΝ. ΠΟΛΙΣ, 17 Δεκεμβρίου. Ὁ Ἑλλη. Π. πρεσβυτὴς ἐξήτης παρὰ τοῦ πρεσβυτοῦ τῆς Ρουμανίας ἐπὶ ἐπὶ τῇ Πύλῃ, ὅπως ἐπιτήρησιν εὐνοίας λύσιν τῶν ζητημάτων, τῶν συνομολογῶν πρὸς τὰς συμφωνίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐν Μακεδονίᾳ.

ΠΕΡΙΟΥΠΟΛΙΣ, 19 Δεκεμβρίου. Ἡ ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἀνεκίνησεν εἰς τὴν Κίαν, δι' οὗ αὐτὴν λόγῳ συγκατατίθεται νὰ μεταβάλῃ ἐπὶ οὐδὲν τῶν συμβόλων, τὴν ἀπορῶσαν τὴν Μαντζουρίαν, ἥτις ἐκ τῆς καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διατάξεις.

ΒΙΕΝΝΗ, 19 Δεκεμβρίου. Ἡ κοινοβουλευτικὴ κατάσταση ἰσημέρως γίνεται ἐξυτέρη καὶ διαγίνεται στέρα. Καμμία συνεννόησις δὲν εἶνε δυνατὴ ἐπὶ τῇ μετὰ τῶν ἀρχῶν τῶν κομμάτων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 Δεκεμβρίου. Ὁ ἡγεμὼν Νικητῆ τοῦ Μαυροβουνίου ἔφθασεν. Ἡ κατάσταση τῆς ἡμετέρας εἰς εὐάρετος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αἱ σχέσεις μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τοῦ Γιλδίξ Κιόκου γίνονται ὁσμῆρας ἐλπίδων καὶ ἔργων. Μετὰ τὰς ἐορτάς τοῦ μπαρμπαζίου καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὁφείτως ἡ παρατήρησις τοῦ μετὰ τοῦ Β. Ζύρου.

Ἐπιστομὴ καὶ μὴ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης κρίνουσαι τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης κρίσιμον καὶ λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τὸν ἐκονομικὸν κίνδυνον τὸν προερχόμενον ἐκ τῆς Γερμανίας, ὡς ἐκ τῆς ἐφ' ἡμερῶν τοῦ νέου τῶν λωμανικῶν δασμολογίῳ, τοῦ πολεμοῦτος

πρότινα δὴν τῶν ξένων χωρῶν, καταλήγουσιν εἰς συμπεράσματα, ἐξ ὧν φαίνεται ἐπικειμένη ἡ διάσπασις τῆς Τριπλῆς συμμαχίας.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφουῖν, ὅτι ὁ Βούλγαρος Μητροπολίτης τῶν Βιτωλίων ἤγειρε τὴν ὀργὴν τοῦ Μακεδονικοῦ Κεμιστάτου, τοῦ ὅποιο ἐσχάτως ἀπεκίλυε καὶ κατήγγειλε τὰς δολοφονικὰς ἐκτελέσεις. Τὸ Κεμιστάτον, θέλον ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ Μητροπολίτου, κατέστρωσε σχέδιον ἐξοντώσεως κατ' αὐτοῦ. Ἀπεφασίσθη ὁ θάνατος τοῦ καὶ ἐξέπεμφθησαν πράκτορες εἰς ὠρισμένας θέσεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀνεμνετο νὰ διέλθῃ. Ὁ Μητροπολίτης ὅμως, εἰδοποιηθεὶς ἐγκλίσει, ἤλλαξε τὸ δρομολογίον του καὶ μετέβη δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὴν Ἑδρὰν τοῦ καὶ οὕτω διέφυγε τὸν κίνδυνον.

Αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας καθίστανται μάλλον δυσχερεῖς καὶ ἡ ἐνστάσις των εἶνε ἤδη ὀξυτάτη. Ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις ἐπληροφόρησεν εἰς τὸν ἐν Κ) πόλει διπλωματικὸν τὴν ἀντιπρόσωπον νὰ ἐνεργήσῃ μετὰ μεγίστης δραστηριότητος, ὅπως ἐπιτύχῃ τὰς ζητηθείσας ἱκανοποιήσεις ἐπὶ διαφόρων αἰτήσεων, αἵτινες ἀπὸ πολλοὺ μένουσιν ἐκκρεμῆς.

Ἐπιστομὴν τηλεγράφημα ἐκ Σαμου ἀγγέλλει, ὅτι ἡ θέσις τοῦ ἡγεμόνος τῆς νήσου κατέστη δυσχερεστάτη. Ἡ Βουλὴ ἐξήτης παρὰ τῆς Πύλης ἐπιστάσεως τὴν ἀμυστον ἀνακλήσιν του. Τὰ πνεύματα φρίσσονται τίσον ἐξηρητισμένα, ὥστε ὑπάρχει φόβος παραγῶν.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων/πόλεως τὴν παρελθούσαν τετάρτην ἔγινε φοβερός σεισμός εἰς τὰς Κυδωνίας μεγάλῃς διαρκείας μετὰ ὑποκρούσεως, ὅστις ἐπροξένησε μεγάλην καταστροφήν. Διακόσσαι οἰκίαι ἐκρημνίσθησαν, πολλὰ δὲ ἄλλα ὑπέστησαν σημαντικὰς βλάβας. Θύματα ἀνθρώπινα εὐτυχῶς δὲν ἐθρήνησεν ἡ ἑλληνικαὶ ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, διότι ἡτὸ ἡμέρα καὶ οἱ κάτοικοι ἐπρόφθασαν καὶ ἐξῆλθον εἰς τὰς ὁδοὺς.

Ὁ Πατριάρχης Ἰωαννικεῖ ἀπεφάσισε ν' ἀπευθύνῃ γράμμα πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας, ὅπως πληρώσωσι παλαιὰ χρέη ὀφειλόμενα πρὸς τὸ πατριαρχικὸν ταμεῖον. Τὰ χρέη ταῦτα συμποσούνται εἰς τέσσαρα ἑκατομύρια δραχμῶν, δι' ἱκανὸν δὲ ποσὸν ἐνέχεται καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκ καθυστέρουμένων βοηθημάτων πρὸς τὸ ταμεῖον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τῆς Θεσσαλίας, πρὶν αὐτὴ ἐνδῶθῃ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ὁ ἡμερησίος Ἀγγελοφόρος μανθάνει ὅτι αἱ κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας διαπραγματεύονται τὴν λήξιν τῶν νοτιοαφρικανικῶν πολέμου τῆς μεσοαφρῆς τοῦ ἐν Λονδίνο Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ. Οὗτος ἀνεχώρησεν εἰς Βερολῖνον ἀπὸ ἐπισκέψεως τὸν Σώλοβαρ καὶ μὴν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν. Αἱ διαπραγματεύσεις διαπραγματεύονται ἀναφορῶν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν μυστικὴν ἀγγλογερμανικὴν συνεννόησιν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἀπεσπῆθη ὁ πόλεμος Χιλῆς καὶ Ἀργεντινῆς. Τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ὑπεγράφη πρωτόκολλον εἰς Σαντιάγον, ἀναθέτον τὴν διαίτησιν εἰς τὸν βασιλεῖ τῆς Ἀργιλίας πρὸς λύσιν τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν.

Ἡ ἡμερησίος τῆς Κολωνίας ἱσχυρίζεται ὅτι συνεννόησις ἐπὶ τῇ μετὰ τῶν Γαλιλλίας καὶ Ἰταλίας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Τριπολίτιδος. Ἡ Γαλιλία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν νὰ καταλάβῃ τὴν Τριπολίτιδα, εἰς ἀντάλλαγμα δὲ ἡ Ἰταλία δὲν θὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὰς ἐν Μαρόκῳ ἐνεργείας τῆς Γαλιλλίας.

Τηλεγράφημα ἐκ Χανίων ἀνήγγειλε τὴν εἰδῆσιν, ὅτι ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής τῆς Κρήτης πρίγκιψ Γεώργιος, προεὶ ἀπέλθῃ ἐκ Χανίων, χάριν τῶν ἐορτῶν, πρεσβῆ εἰς τοὺς διορισμοὺς τῶν ἐφημερῶν. Ἀμφοτέρω Χανίων διορίσθη ὁ κ. Κωνσταντίνος Μάνος. Ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Μάνου, ὅστις ὁ ἀκουσθῇ εὐχαριστοτάτα εἰς Ἀθήνας, δὲν ὑπάρχει ὁμολογία, ὅτι θὰ γείνῃ ἐπίσης μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποδεκτὸς καὶ εἰς τὴν Κρήτην ὅλην.

ΓΑΚΗΣ ΖΗΚΟΣ

Ὅταν ἔκ τινος πλησίον δάσους ἐκίπτωσιν αἱ ὑψιπερμεῖς ὄρεες, οἱ στοιχειώμενοι πλάτανος καὶ αἱ ὑψιφόροι κυπρίσσοι, κατ' ἀνάγκην τὸ δάσος εἶναι χάνει πλέον τὴν ἐπιδητικότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ, περὶβάλλει δὲ εἰς τὸν θεατὴν διαβάτην εἰκόνα ἀθλίαν, εἰκόνα ταπεινὴν, προκαλοῦσαν περιφρόνησιν μόνον καὶ εἰρωνικὸν μείδιον· τοιαύτην τινὰ εἰκόνα κινδυνεύει δυστυχῶς νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἡ ἡμετέρη πατρίς, ἡ εὐγενὴς ἐκείνη χώρα, ἡ ὅποια διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐξοχότητων, ὡς κατὰ καιροὺς ἀφθόνως ἀνέδειξε, πολὺ δικαίως ἐκλήθη εὐανδρὸς χώρα· αἱ ὑψηλαὶ ὄρεες αὐτῆς ἐξοχότητες, αἱ ὑπερέχουσαι καὶ ἐπιβάλλουσαι προσωποποιήσεις ἀπερρίονται ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης χωρὶς δυστυχῶς νὰ βλέπωμεν καὶ τὴν ἐπιτύχη αὐτῶν ἀναπλήρων. Δὲν εἶνε λοιπὸν παρὰ ὅσον ἐν προσηγορίᾳ χρόνῳ ἡ ἡμετέρη πατρίς νὰ παρουσιάσῃ τὴν οὐδάρεστον εἰκόνα τοῦ ὁρμηθέντος καὶ ἐρημωθέντος δάσους, καὶ τότε θὰ βεβαιωθῇ ὡς βεβαιῶς μόνον μετὰ τὴν αἰγλήν τοῦ παρελθόντος, θὰ περιτωίμεθα μόνον παλαιὰς ἀφῆρας ἑρῆρας καὶ ἀσπίδας, θὰ ἐρεῖσθωμεθα μόνον ἐπὶ παρελθόντων μεγαλειῶν· ἡ εἰκὼν τοιοῦτο μέλλοντος μετὰ τῆς μάζης, μετὰ πλῆθος ἀπορητοῦ καὶ ἀνίας, ἐν τῇ μάζῃ δὲ ἀποσπῶν ἐκείνην τὴν φαντασίαν μου πρὸς τὸ παρόν, ἀλλὰ τί βλέπω; τί ἀπαντῶ πάλιν ἐν ὀπίσθῳ μου; καὶ ἄλλο τέκνον τῆς πατρίδος μου νεκρὸν; καὶ ἄλλῃ γλυκεῖα μορφή ἀπερχομένη; ὡς αἰεὶ τάλαντα πατρίδος, εἰμὶ χώρα δυστυχισμένη, χώρα βασιανισμένη, πῶς εἶνε αὗτος; ὁ κλεινὸς Γάκης, ὁ ἐνδοξὸς ἦρως τοῦ Κουτσουλιῦ καὶ πού 1878; ὡς ἀποτρέψω καὶ ἐνταῦθα τὸν ὀρθαλμὸν μου· δὲν θέλω νὰ βλέπω νεκρὸν τὸν ἄλλοτε πλήρη ζωῆς καὶ σφρίγους ἥρωα, δὲν θέλω νὰ βλέπω ἀδρανῆ, ὀμώλητο τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο παλληκάρι, ὡς στρέψω πρὸς τὰ ὅπια τὴν φαντασίαν μου καὶ ὡς ἀπολῶ αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐπαναστατικῇ τρέχοντα μετὰ τὴν σκληρίαν τῆς ἐλευθερίας εἰς τὰς πεδιάδας τῶν Ἰωνίνων, σφριγγόμενα νεανίαν, πλήρη μένου, πλήρη ἐνδοσιασμοῦ ἀνὰ τὴν ἐκείνην κατὰ τῶν τυράννων· καὶ ἐκεῖ εὐχριστοῦμαι νὰ βλέπω αὐτὸν κατεπὶν ἐξερριπτόντα καὶ ἐμψυχόοντα τὰ παλληκάρια του, τρέποντα εἰς φυγὴν τὰ βάραθρα στήθης, πρὸ τῶν ἀπὸ πρὸς σὲ ῥάχι, ἀπὸ κορυφῆς σὲ κορυφῆς, ἀπὸ βουνὸν σὲ βουνὸν καὶ σείοντα τὴν ἐπαναστατικὴν σημαίαν μετὰ πᾶθος, μετὰ χαλάρας, δὲν ἀντίχο νὰ βλέπω αὐτὸν μετὰ κλεισμένης μάστιγ

Ἐδδαν ἄνθρωπος, ὅστις παρουσιάσθη πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ συνειλέχθη ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν μετ' αὐτοῦ. Σκοπὸς τοῦ ταξιδίου τοῦ Ἀμερικανοῦ πλουτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶνε ἀπλῶς περιηγητικός. Ὁ Ἐρνστ συνέλαβε τὸ σχέδιον μαζὺ μετ' ἄλλους Ἀμερικανούς νὰ συστήσουν διεθνή σύλλογον πρὸς σύμφιξιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν λαῶν, τοῦ ὁποίου ἔδρα νὰ εἴνε ἡ Νέα Ὑόρκη τῶν Ἡωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

— Κατὰ τὸ προσεχές ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ γίνῃ ἐκ νέου συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1902. Οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ ἐπιδιώκουσι καὶ ἄλλας οἰκονομίας καὶ ἀπὸ κοινοῦ θὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῶν διαγραπτέων. Ἡ συζήτησις αὕτη θὰ εἴνε ἡ τελευταία καὶ κατόπιν τῶν ἐπενεχθησομένων νέων μεταβολῶν ὁ προϋπολογισμὸς θὰ ἐκτυπωθῇ εἰς τεύχη.

— Κατὰ χθεσινὴν εἰδήτην ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐπαχθοῦς φόρου, ὅστις ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἔχει ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν εισαγομένων ἐν Ρουμανίᾳ ἐλληνικῶν εἰσῶν, ἐξ ὧν οἱ τῆς Θήρας ἐξ-δεύονται περισσότερον εἰς τὰς παραδουναβίους πόλεις. Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις θὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

— Τετραμελής ἐπιτροπὴ ἐκ φοιτητῶν τῆς Νομικῆς παρουσιάσθησιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Μομφεράτου, παρεκάλεσεν αὐτὸν, ὅπως μεριμνήτῃ περὶ τῆς ταχίστης πληρώσεως τῶν κενῶν καθηγητικῶν ἐδρῶν τῆς Νομικῆς, ὧν ἄνευ πλημμελεστάτη γίνεται ἡ μόρφωσις τῶν ἐν τῇ νομικῇ ἐπιστήμῃ. Ὁ κ. Μομφεράτος ἐβεβαίωσε τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἔχει πάντοτε ὑκ' ὀφει το ζήτημα τῆς πληρώσεως τῶν Πανεπιστημιακῶν ἐδρῶν.

— Ἀλεπάλληλα καταφθάνουσιν ἐκ Καλαβρύτων τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ἀγγέλλοντα τοὺς ἄθλους τοῦ ληστοφυγδίου Πανοπούλου, ὅστις κατέστη τὸ φρόνητρον πάντων τῶν δῆμων τῆς περιφέρειας Καλαβρύτων. Ὑπεβλήθη πρὸς ὑπογραφὴν διάταγμα δι' οὗ ἐπεκηρύσσεται ὁ ληστοφυγδικὸς οὗτος. Τὸ ποσὸν τῆς ἐπικηρύξεως θὰ αὐξηθῇ εἰς 6,000 δραχμ. ἃς θὰ λάβῃ ὅστις δυνηθῇ νὰ φονεύσῃ τὸν Πανοπούλου ἢ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς τὰς ἀρχάς.

— Ὁ Κωνσταντῖνος Μήτσος ἐφόνευσεν ἐν Πύργῳ τὸν ἀδελφόν του Σαράντην, πυροβολήσας τετράκις κατ' αὐτοῦ ἕνεκα οἰκογενειακῶν λόγων. Πρὸ ἡμερῶν ὁ ἀδελφὸς τοῦ φονέως καὶ τοῦ θύματος Διονύσιος Μήτσος κατεδικάσθη εἰς τὸ κακουργιδικὸν Πατῶν εἰς 16 ἐτῶν πρόσκαιρα δεσμὰ ὡς φονεύσας τὴν ἀδελφὴν του χήραν Χριστίαν ὀνόματι. Ὁ ἀδελφοκτόνος συνελήφθη. — Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου δι' αὐτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ ἀνῆγγειλε πρὸς τὸν Βασιλέα μας τὸν αἰσιον τοκετὸν τῆς Α. Υ. τῆς πριγκηπίσσης Ἀλβέρτας τοῦ Βελγίου καὶ τὴν γέννησιν πρίγκηπος. Ἐπίσης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἀνῆγγειλε δι' αὐτογράφου ἐπιστολῆς, ὅτι ἡ ἀρχιδουκίσσα Μαρία Βαλερία, σύζυγος τοῦ ἀρχιδουκοῦ Φραγκίσκου Σαλβατόρ, ἔτεκεν υἱόν. — Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀφικνεῖται ἐξ Ἀλεξανδρείας οἰκογενειακῶς ὁ λόρδος Κρόμερ, ἀρμοστής τῆς Ἀγγλίας ἐν Αἰγύπτῳ. Ὁ λόρδος Κρόμερ ἐξ Ἀθηνῶν θὰ μεταβῇ εἰς Λονδίον. — Προχθές τὴν ἐσπέραν παρετέθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ πρέσβους καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὀθωμανικῆς πρεσβείας, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθισεν ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια μετὰ τῶν ἀνωτέρων αὐλικῶν. — Συνεκέντρώθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους κατὰ τὸ λήξαν δεκαήμερον. Παρητηρήθη δὲ ὅτι παρουσιάζουν αὗται ἐλάττωσιν 43,450 δραχ. σχετικῶς πρὸς τὸ αὐτὸ δεκαήμερον τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς παρελθόντος ἔτους. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη προκύπτει ἕνεκα τῆς μειώσεως τῆς εισαγωγῆς τῶν σιτηρῶν. — Ἀπὸ τοῦ θέρους μέχρι τοῦδε μεταφέρθησαν εἰς τὸ Στάδιον 1200 κυβικά μέτρα πεντελικοῦ μαρμάρου, τὰ ὁποῖα λαμβάνονται διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐδωλίων. Οἱ ἐργάται τοῦ Σταδίου ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς 182 καὶ αἱ ἐργασίαι προχωροῦν ταχύτατα. Μέχρι

τοῦ Πάσχα θὰ ἔχῃ περατωθῇ ἡ τοποθέτησις τῶν ἐδωλίων τοῦ πρώτου διαζώματος, οὕτως ὥστε διὰ τὴν τέλει τῶν σχολικῶν καὶ ὑστερον τῶν Πανελληνίων ἀγῶνων θὰ χρειασθῇ μόνον ἡ διόρθωσις τοῦ στίβου.

— Κόσμος περισσότερος συχνάζει πλέον εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον. Ἡ χρυσόλευκος καὶ φαεινὴ αἰθουσά του ἤρχισε νὰ γίνεταί τὸ ἐτεκτήριο τοῦ κόσμου, τοῦ ἐπιθυμοῦντος ν' ἀνακουφισθῇ ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας, τὰς πλῆξεις, τὰς φροντίδας, τὰς μερίμνας τῆς ἡμέρας. Ἡ σεμνὴ πολυτέλεια τοῦ διακόσμου καὶ ἡ καλαίσθητος διασκευὴ τοῦ συνόλου ἀποτελοῦν εὐφροσύνην διὰ ὀφθαλμούς.

— Ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ἤρχισε νὰ καθίσταται δυσχερὴς μετὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν βουλευτῶν, τῶν τε πρῶν κυβερνητικῶν καὶ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῆς φίλων. Οἱ θεοτοκικοὶ ζητοῦν διορισμοὺς ἢ παύσεις πρὸς τὸ συμφέρον των, ὥσπερ ἡ Κυβέρνησις ἤτο ἰδική των. Τὸ ἴδιον ὁμῶς ἀξιοῦν καὶ οἱ Ζημίτικοι, ὑπάρχουν δὲ συμφέροντα συγκρουόμενα καὶ προκαλοῦνται ἐντεῦθεν δυσχερείαι, αἱ ὁποῖαι στενοχωροῦν τὴν Κυβέρνησιν. Περὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου ἐγένετο λόγος μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Βασιλέως, ἡ δὲ Α. Μεγαλειότης συνέστησεν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις προσπαθῇ διὰ παντὸς τρόπου ν' ἀποφύγῃ τὰς μεταβολὰς μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

— Ἐγένετο προχθές τὴν 10ην π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἡ κλήρωσις τῶν Λαχειοφόρων ὁμολογιῶν. Ἐξήχθησαν δὲ κατὰ σειράν ἐκ τῆς κληρωτίδος οἱ ἐξῆς ἀριθμοί:

117,673	κερδίζων	100 000	φρ.	Χρ.
15,776	»	10,000	»	»
141,981	»	2,000	»	»
114,300	»	2,000	»	»
115,092	»	1,000	»	»
21,118	»	1,000	»	»
95,970	»	1,000	»	»
38,769	»	1,000	»	»
112,314	»	1,000	»	»

Ἐγνώσθη, ὅτι ὁ πρῶτος ἐξαχθεὶς ἀριθμὸς ἀνήκει εἰς πλούσιον ὁμογενὴ ἐγκατεστημένον ἐν Κων(πόλιν).

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διατρίψας ἐνταῦθα δι' ὑποθέσεων τοῦ ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Μεσολόγγιον ὁ κ. Π. Δαρλαμήτσος. — Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρσπλανά ὁ κ. Ἀλεξ. Μήχος.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ.

ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων τῶν δραχμῶν πεντακοσίων (500), τίθενται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1902 εἰς κυκλοφορίαν καὶ ἕτερα τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν πεντακοσίων (500) δραχμῶν, νέας ἐκδόσεως καὶ νέου τύπου, ἐπιμηκέστερα κατὰ 1)2 περίπου ὑπεκατόμτρον καὶ πλατύτερα κατὰ 1)2 ὑπεκατόμτρον τῶν ἐν χρήσει γραμματίων. Τὰ νέα τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν πεντακοσίων (500) δραχμῶν διακρίνονται ἐκ τῶν ἐξῆς κυριωτέρων γνωρισμάτων:

1) Ἐπὶ τῆς προσόψεως

Φέρουσι τοξοειδῶς διὰ κεφαλαίων μελάνων γραμμάτων τὰς λέξεις α' Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος», κατωθὶ δὲ τούτων ἐν τῷ μέσῳ ἐν πλασίῳ κυκλοτεροῦς σχήματος τὴν εἰκόνα τῆς Ἀθηνᾶς κρατούσης ἐν τῇ δεξιᾷ ὁδῷ, καὶ ὑπὸ ταύτην ἐντὸς ταινίας τεφρᾶς ἀναγινώσκονται αἱ λέξεις «δραχμαὶ πεντακόσιαι» διὰ λευκῶν γραμμάτων.

Δεξιᾷ τοῦ γραμματίου εὐρίσκεται τὸ Βασιλικὸν Στέμμα καὶ ἀριστερᾷ ἡ εἰκὼν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Τραπεζῆς Γεωργίου Σταύρου ἐν κυκλικῶς πλασίῳ, ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῶν ὁποίων φέρεται ἐν θυρεῶς διὰ λευκῶν στοι-

χείων ὁ ἀριθμὸς 500. Εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ γραμματίου ἀποτυπῶνται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης ἡ σειρά καὶ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς τοῦ γραμματίου, εἰς τὸ κάτω δὲ μέρος φέρεται ἡ χρονολογία καὶ ὑπὸ ταύτην οἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Ταμίου τῆς Τραπεζῆς, τοῦ μὲν Διοικητοῦ διὰ σφραγιστήρος, τοῦ δὲ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Ταμίου ἰδιοχείρως.

Εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας φέρεται ἐν θυρεοῖς χρώματος κυανοῦ ὁ ἀριθμὸς 500 διὰ λευκῶν στοιχείων.

Ἡ πρόσψις περιβάλλεται διὰ πλασίου ἀποτελεσθέντος ἐκ τῆς διὰ λευκῶν μικρῶν στοιχείων ἐπαναλήψεως τοῦ ἀριθμοῦ 500.

Ἡ ἐντὸς τοῦ πλασίου πρόσψις εἶνε κατὰ μὲν τὰ ἄκρα χρώματος κυανοῦ, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον μέρος ἀχυροχρόου καὶ κοστανόχρου.

2) Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως

Ἐν πλασίῳ περιβαλλομένῳ ὑπὸ δαντελλοειδοῦς ποικίλματος χρώματος κυανοῦ καὶ κοστανόχρου εἰκονίζεται καθημένη ἐπὶ δέσμης σταχῶν ἡ Γεωργία κρατούσα δρέπανον, παρ' αὐτὴν δὲ δύο πρόβατα καὶ εἰς τὸ ἀχυρόχρου βᾶθος τῆς εἰκόνας ὁ Παρθενών.

Ἐκατέρωθεν τῆς εἰκόνας φέρεται ἐν ἀκτινωτοῖς πλασίῳ, στηριζόμενοι ἐπὶ κινῶν ἀρχαῖου ρυθμοῦ, ὁ ἀριθμὸς 500 διὰ μεγάλων ὑπομελάνων στοιχείων, ἄνωθεν δὲ καὶ κάτωθεν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῦ δαντελλοειδοῦς ποικίλματος πάλιν ὁ ἀριθμὸς 500 διὰ πολλῶν μικροτέρων μελάνων στοιχείων.

Τὴν βάσιν τῆς εἰκόνας ἀποτελεῖ μέλαινα ταινία, ἐν ᾗ ἀποτυπῶνται διὰ λευκῶν στοιχείων αἱ λέξεις «Banque Nationale de Grèce».

Ὁ Διοικητὴς

Στ. Στρέϊτ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ κ. Σταμ. Κουρκούτας τέως υπάλληλος τῶν κ.κ. Δάκα καὶ Βασιᾶδῃ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας καὶ συνεπῶς οὐδεμία ἀπόδειξις φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν του ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1901 ἢ πρῶς ληφθοσίας μετὰ τριτῶν διὰ λησμον τοῦ γραφείου ἀναγνωρίζεται παρ' ἡμῶν. Ἐν Πειραιεὶ 17 Δεβρίου 1901.

Δάκα καὶ Βασιᾶδης.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τὸ ἐπὶ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ Ποσειδῶνος, τῆς φερούσης ἀπὸ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη (Τζελέπη) πρὸς τὸ Δημαρχεῖον «Μεγά Ξενοδοχεῖον τῆς Ρωσσίας» ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν των οἱ ἐκ Μονοδενδρίου τοῦ Ζαγορίου κ.κ. Μιχαὴλ Πανατζῆς ἢ Κουρκούτας καὶ Ἰωάννης Κόνιαρης, οἵτινες χωρὶς νὰ ὑπολογίσωσι δαπάνας ἐφρόντισαν ὥστε διὰ τῆς νέας ἐπιπλώσεως ξέλλων μεταρρυθμίσεων νὰ καταστήσωσι τὸ καὶ ξενοδοχεῖον των ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Πειραιῶς, πληρώσαντες οὕτω σπουδαιοτάτην ἔλλειψιν διὰ τοὺς ἐκ Πειραιῶς διερχομένους πατριώτας ἡμῶν. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς τὴν καλλίτεραν θέσιν τοῦ Πειραιῶς καὶ ἀποτελεῖται ἐκ δωμάτων μεγάλων, εὐηλίων, εὐάερον καὶ ἀπαστραπτόντων ἐκ τῆς καθαριότητος, θὰ δύνανται ἀληθῶς οἱ πατριῶται μας νὰ εὐρίσκωσιν οἰκογενειακὴν καὶ εἰλικρινὴ πατριωτικὴν περιποίησιν καὶ μετὰ δαπάνην ἀνάλογον τῆς οἰκονομικῆς θέσεως ἑκάστου, μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω.

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ ΡΑΠΤΑΙ

Νεωτερισμός, κομψότης, στερεότης

143 — Ὁδὸς Αἰδίου — 143

ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸ ραφεῖον τῶν ἡπειρωτῶν Δ. Κοσβογιάννη καὶ Κ. Σεκαρά κόπτονται καὶ ράπτονται μετὰ ζηλευτὴ κομψότητα καὶ στερεότητα ὅλα τὰ εἶδη τῶν φορεμάτων εἰς τιμὰς πολὺ συμφερτικά.